

טייסים ללא מיטוס

מש בביטוי של דן בן אמוץ (הנערץ לאחר מותו בעבודת אלילים של השמאל) — לגבי עוזרי פרס. והוא גרס שם להרעלה קשה בלתי ניתנת לריפוי. אין צורך לכן להביא את הנושא לקאבינט, לממשלה. אין צורך לדון ולבדוק קודם לכן את העניין אצל תעשיית המטוסים האמריקאית (אם נתייחס לרגע ל"מיזם" הזה ברצינות) ואצל המימשל. כי זה בסך הכל עוד "תרגיל גאונני" שיאפשר את נחיתתו של שימון בקרמלין.

עניין מדיני מני

השיטה הזאת, של הבטחת תמנות מדיניות ואמיתיות, תמורת ביקור בבירה זרה, דווקא מצאה חן בעיני יריבי ישראל וירידיה כאחד. חוסני מובארק הסכים לקבל את פרס לפיסגת-לילה באלכסנדריה, ספטמבר 1986, רק לאחר שהובטח לו שתנאי הבוררות יחזירו לו את טאבה. הנשיא המצרי הואיל בטובו לקבל את יצחק רבין לפגישת-יום בקהיר, רק לאחר שרבין הבטיח, באמצעות בייקר, שהוא מסכים לשיח תוף מקיף של אש"ף בהרכב המשלחת. ואילו הנשיא ג'ורג' בוש ומוכרי המדינה ג'ים בייקר, ביחס מחפיר חסרת-קדים, נותנים ליצחק שמיר להתבונן, והשהו את קביעת התאריך לפגישה עמו בוואשינגטון, למרות תחנוני שמיר ולשכתו — עד ששמיר יכנע לתביעותיהם לשיח תוף אש"ף בהרכב המשלחת למר"מ לישראל.

שימון פרס ויצחק שמיר

עם קברניט ראשי וטייס מיושן שכארה — (א) להדק את החגורות

בעניין גורדי זה נוהג שמיר כמו שמתאים לו להיות טייסהמשנה של פרס, כטלז"מ אמיתי. כלי הממשלה, בהתעלמות מהקאבינט. כל מה ששמיר מתחנן הוא שוואשינגטון תבנה לו מין מטוס, עפיון מנייר, עליו יוכל לטוס לשחות הפלשתינאים אצל מובארק. איזה. נוסחה, מין. מכתב לוואי" אמריקאי, שבאמצעותו יוכל לשבת עם שליחי אש"ף ונציגיו, אבל להמשיך לספר לציבור בארץ שהם, "פלשתינאים מן השטחים" — משאת נפשו.

תסמכו על ארה"ב, שהמציאה גם את הד מטוס הבלתי-נראה לרדאר, ה"סטילת", שהיא תספק לטלז"מ שלנו את הגלשן הראוי. איך ציטט בטלוויזיה כתבנו המדיני שמ" עוז שיפר את מיטבו יצחק שמיר? "אני שמ" עתי את שמיר אומר שבעד ארץ ישראל אפשר לשקר". אבל לא את היהודים מר שמיר. אנה, נוס" עים נכבדים, הדקו היטב את חגורות המושב. פרס ושמיר ממריאים. הטלז"מ בעבודה. להם, יש תמיד כסא-מפלס.

ישראל שבישרו על הפאנטאזיה, כיצד דן פרס עם ירדו פרנסואה מיטראן, (ועוד לפני שפרש בפני רביהמרגלים יאסר עראפת שטיח אדום בצרפת). על מטוסי "אייר-פראנט" ש"טיסו מאות אלפי יהודים מברכה"מ לפריז בדרום לישראל?"

השיטה בשיגעון

אופייני לבדיחות הללו, כידוע שח' לק מהן הסתיימו בדרך עצובה מאד, ואפילו טראגית, למרבית הביון והקצף. עוד לא יצאנו מסיכומים על "הקשרים האפלים" בין ישראל לדרוסאפריקה, וכבר מכין לנו פרס מטוס המורכב מגוף סובייטי ומנוע אמריקאי. ודרך אגב, כרי שיהיה רשום בפרט טוקול כנראה, שכבר "דן עם ארה"ב בנושא" הוא מספר את הסיפור בפגישתו האחרונה עם ג'ורג' בוש, כפי שגילה משה ז"ק ב"מעריב".

ההשרים ששמעו מפי פרס את הדיווח, העלו חיוך קל, המשיך העיתונאי בדיווחו, "אך איש לא שאל את שר האוצר למה לא נועץ תחילה בממשלה לפני שהעלה את הנושא באזני בוש".

התשובה היא פשוטה, מר ז"ק: יש שיטה בשגעון הזה. לא פרס ואף לא שמיר מכירים בכך שהם חייבים לקבל למהלכיהם אישור הקאבינט / או הממשלה. הם טייסים ועירים ללא מטוס. טלז"מ — בראשי תיבות. הדבר הרומה ביותר לעב"מ — עצמים בלתי מוהים. זו ההמצאה הישראלית החדשה לאחר

הידועים כעשירי העולם, כמו ארמנר האמר, ואולי, לא בטוח, אדגר ברונפמן, ואחרים המור כרים בפעולתם הביניבשתית. ואולי גם לתע" שייה האווירית שלנו תצמח תועלת מן העניין.

כן נולדה איראנגייס

היה בריא שמעון פרס, עד מאה ועשרים שנים, ופרוייקטים. רעיונות גלובאליים אף פעם לא חסרו לו. תמיד עמד שם ברקע בפניה, ירדו הנאמן אל שווימר. כשהקים את התעשייה האווירית המפוארת, יש מאין בשנות ה-50, התחילו בהאנגאר עלוב. רמיונו של פרס גם הביא לישראל את הכור הגרעיני בדימונה, אשר לפי דברי בגיד-תם של מרדכי ועגנו וחבריו, העניק לישראל את מגדל העל, הנשק הגרעיני.

אבל שם נסתים החזון הגדול ומימושו.

שימון פרס ויצחק רבין

שוחפים לטיסה בגלשן הרוח עד לנחיתה בחצר ערפאת

התחילו החזיונות. הפאנטאזיות. איך להיות גדול מבלי להתאמץ. כיצד לבלבל את המוח לכל העולם, ובמיוחד לישראלים, והעיקר ש" הפרוייקטים הגלובאליים יוכו בכותרות שמ" נות ליום, יומיים.

כן נולדה פרשת "איראנגייס" שכולה שמ" עוז פרס ואל שווימר, ואשר סיכבה את ישראל עד צוואר, וחיסלה כמעט את הקאריירה של הנשיא האמריקאי הידירתי ביותר לישראל רונאלד רייגן. כך צצה פרשת צינור הנפט העיראקי דרך ירדן, אשר מליוני דולר מתמ" לוגיו תוכננו להיות מופנים לקופת מפלגת העבודה, לאחר מערכת שיחורים בינלאומית. וכך שוגר אל שווימר אל פמליית-חוסית. מלך ירדן לשטוח בפניהם תכנית גרנדיוזית משותפת לפיתוח ים המלח, והעיקר שהמלך יאות להסכים למסמך לונדון המפוקפק והרה" האסון.

האופייני ל"מיומים" הללו, שרובם כלל לא זכו לדיון רציני, הועלמו מן הממשלה ובעיקר מהקאבינט, שיטה שבה ממשיך עתה יורש של פרס בראשות הממשלה, יצחק שמיר.

כן נהג פרס גם כשיצא לארה"ב ולעולם, עם "תכנית מרשל" משלו לזייס כספים מהמ" רינות התעשייתיות העשירות, למען הקרור בים העניים, מדינות ערב, ובתוכן כמובן, מדינה כמו סוריה המכנינה את עצמה למלחמת חורמה בישראל.

ומי שכן את כותרות הענק של עתונות

רדוחו לממשלה על פגישתו עם הנשיא בוש סיפר שמעון פרס על תכניתו לרכוש מטוס תובלה סובייטי, שיורכב עליו מנוע אמריקני, כדי להוביל תוצרת טריה מישראל לברית המועצות ובדרך חזרה — עולים יהודים. שר האוצר העלה הצעה זו בפני הנשיא בוש, כדי לה" שיג את הסכמתו להרכבת המנוע האמ" ריקני למטוס הסובייטי.

כאשר קראתי את הסיפור הזה בטורו של אחד מאחורני העתונאים האמיתיים ב"מע" ריב", משה ז"ק, חשבתי לרגע שזוהי עוד בדיחה עצמית. מן הסוג שהיומון הנפוץ ביותר לשעבר נפל לו קורבן כשאחד מעור" אבל העורך הוותיק משה ז"ק ידעתי, איננו הוצאה מיוחדת, ובישר בה כיצד המיג 23 הטורי:

"נחת בשלום בבסיס חיל האוויר בצפון

הארץ כשהוא מלווה במטוסי חיל האוויר ... אנשי הבסיס ואנשי בטחון מיהרו להקיף אותו ... הטייס נלקח מיד אל אחד החוזרים בבסיס, שם הוגש לו כיבוד קל". ברוח-המיג 23 יעקב ארו. אמנם התכנית של פרס כפי שהוצגה בפני בוש, לפי ז"ק במעריב, נשמעה כבדיחה. אבל העתונאי אינו אחראי לבדיחות של פרס ובעיקר לא — לפאנטזיות שלו.

לכן כשברקתי את הבדיחה בסביבתם הק" רובה של נמרוד נוביק ויוסי ביילין, התברר לי שהיא רצינית ביותר. אי"שם באגף ההמצאות של שמעון פרס מתבשלת התכנית הגראנדיריזית החדשה, הפרוייקט הסודי ה-101. לא אור טובוסי-המנכ"ל, אלא המטוס הבינמצמתי. כיצד להביא את שתי מעצמות העל לשיח תוף פעולה יצירני בתחום מטוסי הנוסעים והתוב" לה.

פרס, מתברר, בונה את המטוס שצריך להנחית אותו היישר בכרך האדומה במוסק" בה, ובתוך הקרמלין. על שתי מעצמות העל לפי פרס, להסכים לבנות מטוס נוסעים ותוב" לה כשברה"מ בונה את גופי המטוסים וארה"ב מספקת להם את מנועיה המצויינים. וכך יקצ" רו בעולם הצמא למטוסי נוסעים, בעידן ההת" פוצצות של התעבורה האווירית, את מועדי ההמתנה להזמנות מטוסי נוסעים. את המימון לפרוייקט שמאז חזון אחרית הימים של יעשי" הו לא נשמע כמותו, ישיגו כמה מהיהודים